

for fremtidige løsninger på modstrid mellem Unionens og Nordens udviklingsperspektiver.

Forudsætningen for, at det nordiske samarbejde kan overleve under disse ret vanskelige vilkår, er en stor folkelig opbakning. Den ser ud til fortsat at være til stede, men det er virkelig min overbevisning, at der er ret vigtige forudsætninger for, at det også vil være sådan i fremtiden. For det første, at arbejdet har en egentlig politisk substans, som udvikler sig. Det er derfor bekymrende, at sagudvalgene nu er nedlagt til fordel for regionale udvalg. Erfaringerne indtil nu er ikke alt for gode. Problemet er jo, at de sagområder, som vi kunne ønske os at behandle og skabe resultater på, ikke lader sig indpasse i søjlestrukturen. Det betyder, at vi nu må sætte vores lid til et system af tværgående udvalg og underudvalg, og det er da muligt, at tingene kan komme til at foregå dér.

Den anden bekymring kan ligge i, hvis et af de største og det mest prestigekabende udvalg, Europaudvalget, kommer til at indskrænke sin virksomhed til at fungere som formødediskussioner til EU-dagsordener. Det er ikke en entydig tendens, der ligger i udvalget, men det er en fare, der kan opstå.

Det største perspektiv for videreudvikling ligger måske i nærområdeudvalget, ikke på grund af de regionale sider af det, men snarere på grund af de mange mulige nye perspektiver og initiativer, der så kan tages ikke blot i forhold til vores østlige nabolande, men også i forhold til det arktiske område.

Den anden forudsætning for en fortsat folkelig opbakning er et synligt demokratisk element: at de enkelte medlemmer af Nordisk Råd og deres initiativer bliver synlige og tilgængelige for folkeligt indspil.

Derfor kan jeg fuldt ud tilslutte mig, at vi dele os op efter anskuelser, og at vi styrkede partigrupperne. Det har fremmet åbenhed og klarhed i initiativerne eller kan i hvert fald komme til det i fremtiden, men jeg er til stadighed bekymret for, at en styrkelse af præsidiet kan komme til at virke som filter for nye initiativer.

Den tredje forudsætning er, at det nordiske samarbejde er effektivt og uden bureaukratiske spildprocedurer. I lyset heraf er det jo glimrende, at der er sket en gennemgang af institutionerne med henblik herpå. Jeg var ikke i alle dele tilfreds med metoden og heller ikke med resultatet, men processen er nu løbet igennem, og vi må komme videre herfra. Man må bare håbe, at forløbet ikke skræmmer nogen fra at tage nye og

eksperimenterende initiativer. Nedskæringerne på budgettet er ikke det bedst tænkelige signal, man kan sende herom.

Vi må altså føre en indholdsdiskussion om, hvad der har betydning for udviklingen af et fortsat nordisk samarbejde, og med hvilke midler, herunder også økonomiske, man vil sikre en nordisk nytte – forstået på den måde, at det også bliver til gavn for de nordiske befolkninger, som jo dybest set er de bevilgende myndigheder.

Hvis vi i løbet af de kommende år kan få sådanne indholdsresultater i arbejdet, hvad enten det drejer sig om fælles nordisk sikkerhedspolitik, konkrete miljøinitiativer, en fælles profil i den humanitære indsats i verden eller en støtte til udviklingen i de nordiske nærområder, og hvis alle fortsat vil prioritere arbejdet ud over besværgelsernes niveau, ja, så vil det nordiske samarbejde kunne bestå og udvikle sig også i fremtiden.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Allerførst tak til ministeren for den redegørelse om det nordiske samarbejde, som er fremlagt. Må jeg også til indledning om tidspunktet for afholdelsen af den her redegørelsesdebat tillade mig at knytte en kommentar til det, at regeringen og statsministeren har fundet, at det er nødvendigt at være til stede et andet sted her i huset i forbindelse med debatten om Salman Rushdies besøg i Danmark. Det er forhåbentlig gået op for alle, at det er klart, at når en statsminister vælger at prioritere på den måde og dermed ikke deltage i en forespørgselsdebat, som statsministeren har været indkaldt til her af Folketinget siden den anden arbejdsdag, vi havde i år, at den prioritering fra statsministerens side også har nogle konsekvenser i forhold til dem, der har ønsket statsministeren til stede i en forespørgselsdebat her i Folketingssalen.

Så tillad mig bare her indledningsvis at knytte det synspunkt til de øvrige bemærkninger, der har været om tidspunktet for afholdelsen af den her redegørelsesdebat: Det er klart, at vi tager statsministerens disposition til efterretning, og vi forstår den så udmærket, men det har altså også en konsekvens andetsteds i forbindelse med det parlamentariske arbejde; sådan er det naturligvis.

Med hensyn til det nordiske samarbejde, som vi så er her for at debattere på nuværende tidspunkt, vil jeg gerne slå fast, at Dansk Folkeparti naturligvis ønsker et godt nordisk samarbejde, et godt samarbejde mellem Danmark og de øvrige nordiske lande.